

ren har et retskrav på at få hjemmehjælpen stillet til rådighed, naturligvis efter at kommunerne har foretaget en grundig visitering og har fundet ud af, hvor meget hjemmehjælp der er behov for, og hvad niveauet skal være.

Derefter må det så også være således, at hjemmehjælpsmodtageren har et retskrav på at få den hjemmehjælp, der er blevet tildelt. Det skal ikke være således, at når kommunerne helt chokerede hvert år i maj måned opdager, at det jo pludselig bliver sommerferie, og det havde man slet ikke taget højde for, så er der flere ældre, der må undvære hjemmehjælp i op til flere uger i de værste tilfælde.

I de situationer bør hjemmehjælpsmodtagerne have et klart retskrav på, at hvis ikke kommunen kan levere ydelsen, så kan man hente ydelsen andetsteds, og så betaler kommunen for det. Har kommunen en pligt, må borgeren også have et retskrav.

Vi kan nu med tilfredshed se, at der er andre partier, der følger vores forslag op og fremsætter forslag her i Folketinget, og det er jo rart at se. Det er jo ikke vigtigt, hvem der får noget vedtaget. Det, der er vigtigt, er, at tingene bliver vedtaget.

De to forslag, der er fremsat her, og som i dag er til første behandling, er to knaldgode forslag, som har Fremskridtspartiets fulde støtte – både forslaget fra CD om at indføre et retskrav og også forslaget fra SF om at få præciseret indholdet af hjemmehjælpen.

Det er jo præcis på de to punkter, vi i dag ser problemerne. Uanset hvor flot man så i øvrigt har lavet systemet med den sidste justering, er det dér problemerne ligger. Hjemmehjælpsmodtagerne har ikke noget retskrav på at få hjemmehjælpen, selv om de er blevet tilkendt den, og det andet, vi ser, er, at nogle kommuner desværre udhuler indholdet af hjemmehjælpen, og det er selvfølgelig ikke tilfredsstillende.

Vi kan på ingen måder se, at der her er tale om centralisering overhovedet. Det, der sker, er, at det præciseres, hvad der er borgernes retskrav, og det præciseres, hvad indholdet skal være af den hjælp, man skal have, når kommunerne har visiteret én til at modtage den. Så vi har ingen problemer med de her forslag, tværtimod. Det er to rigtig gode forslag, som har Fremskridtspartiets fulde støtte.

Tove Videbæk (KRF):

Der har den seneste tid været megen uro på baggrund af nedskæring på hjemmehjælp-

sområdet, og det er konstateret, at omkring et halvt hundrede kommuner har skåret ned på hjemmehjælpen.

Vi ved, at de fleste kommuner gør et godt stykke arbejde, og der er mange solstrålehistorier, som bare aldrig når ud i pressen, men det er bl.a. på grund af de 15-20 pct. af kommunerne, der gør det alt for ringe vedrørende hjemmehjælp, at vi nu står med disse to forslag til ændring af praksis på hjemmehjælpsområdet.

Fra Kommunernes Landsforening har vi fået en kommentar om, at man vil fastholde en dansk model med en lokal helhedsorienteret og individuel vurdering af den enkelte klients situation og behov for hjælp.

Dette stemmer dog ikke rigtig overens med de eksempler, vi har kunnet følge i pressen for nylig. En kørestolsbruger i Skive er blevet frataget hjælp til tøjvask og gulvvask, og for et par dage siden fik 543 hjemmehjælpsmodtagere i Hjørring på samme dag tilsendt brev om, at de får frataget deres praktiske hjemmehjælp. Eksemplerne er blandt de stadig flere, der viser, at nogle kommuner løber fra deres forpligtelser over for de svage i vort samfund.

Vil vi være det bekendt i Danmark? Er det den danske model? Vi skal jo huske, at mange af de svageste ældre, der i dag bor længst muligt i eget hjem, bl.a. gør det, fordi samfundet ikke kan tilbyde tilstrækkelig med sengepladser på sygehuse eller plejehjem. Derfor skal de i deres eget hjem have en behandling, som er så tæt som muligt på den, de ville få på disse institutioner. Det manglede da bare andet.

Jeg er enig i, at det ville være godt i servicelovens § 71 og § 75 a at få en præcisering af, hvad kommunerne skal sørge for med hensyn til hjemmehjælp til ældre medborgere. I bemærkningerne til lovforslag nr. L 166 står der imidlertid, at socialministeren ikke har villet reagere effektivt, og at samme minister har været passiv i denne sag. Dette er jeg nok ikke enig i. Det må jeg tage klart afstand fra.

I bemærkningerne står der ligeledes, at kommunerne har brug for flere penge til hjemmehjælp. Det er jeg heller ikke sikker på at jeg er enig i. Vi hører, at i nogle kommuner bruges mindre end 50 pct. af hjemmehjælpernes arbejdstid på klienterne, mere end 50 pct. bruges altså på andre ting. En opstramning på dette område og en effektivisering må helt klart kunne hjælpe på ressourceforbruget, så der ikke er behov for flere økonomiske midler.